

[Steen Folke.]

så vil det føre til konfrontationer i kollegiebestyrelserne af den type, som der har været adskillige eksempler på.

Jeg vil godt sige, at selv om det lykkes at beskynde de unge uddannelsessøgendes formelle indflydelse på kollegiernes drift ved at reducere deres indflydelse i bestyrelserne, så tror jeg ikke på, man skal forestille sig, at man så ligesom har sat dem på plads. Jeg er sikker på, at kollegianere og andre uddannelsessøgende vil finde andre udveje for at kanalisere deres utilfredshed med f. eks. dette forslag, hvis det bliver gennemført. Der har jo allerede været adskillige tilfælde af betalingsboycot i forskellige kollegier, og jeg tror, at hvis man gennemfører dette forslag, vil man lægge op til en situation, hvor de unge fortsat vil føle sig tvunget til at bruge den slags aktionsformer, fordi folkettingen herinde reelt vælger at gennemføre løsninger, som umuliggør de uddannelsessøgendes økonomiske situation.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal takke for den rimeligt positive modtagelse, forslaget har fået – med de bemærkninger der er faldet fra forskellig side in mente.

Hr. Kaj Poulsen stillede spørgsmålet, om regeringen har til hensigt at stille de nødvendige midler til rådighed for et kollegiebyggeri og beklagede samtidig, at kvotaen på 1.500 boliger ikke er med i forslaget. Jeg kan hertil sige, at det er klart, at når regeringen fremsætter et forslag med sigte på at skaffe boliger til unge studerende, så ligger der underforstået deri, at dette skal ske i størst muligt omfang i forhold til behovet, men naturligvis også i forhold til de økonomiske muligheder, der er.

Men hensyn til huslejen i disse boliger, som både hr. Kaj Hansen og hr. Niels Helveg Petersen og flere andre har været inde på, er det klart, at man i det efterfølgende udvalgsarbejde må drøfte disse problemer ganske nøje og finde frem til en konstruktion, som man kan leve med.

Hr. Johan Philipsen spurgte, om det var muligt at komme med en redegørelse for kollegiesituationen som helhed, sådan som den er i dag, og jeg skal da give tilsagn om, at vi i ministeriet vil lade udarbejde en sådan redegørelse, som giver de oplysninger, hr. Johan Philipsen ønsker.

Med hensyn til de bemærkninger, der er fal-

det om forslagens ordning af styrelsesformen i kollegierne, var det ganske interessant at høre nogle ligesom lægge vægten på, at dette at have et medansvar for kollegiestyrelsen skulle være identisk med at have et flertal i styrelsen. Jeg tror, man i det efterfølgende udvalgsarbejde skal hæfte sig ved, at der her er foreslået en styrelsesform, som giver en kontinuitet med medvirken af skiftende studerende og med medvirken af mere permanente repræsentanter for andre grupper i befolkningen.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal gøre det kort. Det, der kalder mig herop, var hr. Steen Folkes udtalelser om, at min ordførertale måske var udtryk for, at vi ikke ønskede dette forslag gennemført. Selvfølgelig ønsker socialdemokratiet dette forslag gennemført. Vi finder, det er nødvendigt, at vi får nogle regler på dette område, og vi ønsker det gennemført. Vi håber på, som ministeren også sagde det her i sin svartale, at vi kan finde frem til nogle fornuftige konstruktioner i udvalget, hvilket jeg også gav udtryk for i min ordførertale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod reklamer for stærke drikke [af Inge Krogh m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 19. Fremsat 18/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Man kan nok undre sig over, at det nu er fjerde gang inden for 24 måneder, at folkettingen skal behandle et sådant forslag fra kristeligt folkeparti, men denne gang har man dog undladt at fremsætte forslaget om forbud mod salg af stærke drikke til unge under 18 år.

I bemærkningerne til forslaget henvises atter

[Indenrigsministeren.]

til Nordisk Råds anbefaling. Sidst vi drøftede forslaget, oplyste jeg, at indenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet om forbud mod alkoholreklame for en lang række myndigheder og organisationer i forbindelse med Nordisk Råds behandling af dette emne. I langt den overvejende del af de indhentede udtalelser blev der taget afstand fra indførelse af et sådant generelt reklameforbud; der var ikke nogen tiltro til, at indgreb af denne art ville have nogen mærkbar virkning på forbruget af alkohol.

Under behandling af det tilsvarende forslag i januar 1976 erklærede jeg mig enig med forslagsstillerne i, at der påhviler det offentlige en forpligtelse til i videst muligt omfang at reducere de problemer, som opstår for den enkelte og for samfundet som følge af overdrevent spiritusforbrug. Her er vi ikke spor uenige. Jeg tror imidlertid ikke på, at reklameforbud er et velegnet middel til at mindske disse problemer. Dette synspunkt tilsluttede hovedparten af ordførerne sig også under folketingets alkoholdebat den 17. marts 1977. Jeg tror, det var 10 ud af 11 ordførere. Alkoholreklamen indvirker formentlig i vidt omfang på forbrugernes valg af mærke. Derimod tror jeg, at alkoholreklamen kun i meget begrænset omfang har forbrugsudvidende virkning.

Selv om jeg således ikke tror på, at alkoholreklame generelt indvirker på misbrugets omfang, vil jeg ligesom tidligere sige, at jeg finder, det er rimeligt, at der stilles ret strenge krav til annoncerens form og indhold. Alkoholmisbruget skaber så store problemer for mange mennesker, at det er uacceptabelt, hvis alkoholreklamen benytter en pågående eller idealiserende form, eller hvis den særlig rettes mod de mest påvirkelige grupper i samfundet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg er blevet orienteret om, at alkoholrådets brancheorganisationer den 10. december 1976 har anbefalet deres medlemmer at følge visse retningslinjer vedrørende reklame for øl, vin og spiritus, og jeg kan citere følgende fra disse retningslinjer, der gælder reklamer i en hvilken som helst form:

»Ved reklamers udformning bør det såvel i tekst som billeder undgås:

1) at reklamer tilskynder til overdreven nydelse,

2) at reklamerne appellerer specielt til de yngre aldersgrupper (f. eks. bør modeller under 25 år ikke anvendes),

3) at reklamen har form som aktive sportsudøvers anbefaling af brug af alkohol i forbindelse med sportsudøvelsen (sportsmotiver),

4) at reklamen opfordrer til alkoholnydelse i forbindelse med automobilkørsel og lignende,

5) at reklamerne i særlig grad understreger alkohols virkninger i retning af at kunne fjerne hæmninger og tilvejebringe særlig »spændende oplevelser« for brugerne,

6) at alkoholnydelse præsenteres idealiserende eller glorificerende,

7) at reklamerne præsenterer alkohol som et middel til lindring eller overvindelse af sociale eller psykiske problemer.«

Retningslinjerne er af indenrigsministeriet sendt til forbrugerombudsmanden, for at de kan indgå i de forhandlinger, han skal have med brancheorganisationerne. Indenrigsministeriet har endvidere tilkendegivet over for forbrugerombudsmanden, at der formentlig skal indføres en yderligere regel med f. eks. følgende indhold: at det undgås, at der på nogen måde reklameres på et større eller stort indhold af alkohol. Med en sådan regel vil det efter min opfattelse være udelukket, at reklamen gør det til noget attraktivt, at drikkevarer enten har et stort alkoholindhold eller sammenlignet med andre drikkevarer har et større alkoholindhold.

Regeringen har – som også nævnt i min redegørelse til folketinget den 9. marts 1977 – med andre ord den holdning, at problemer vedrørende alkoholreklame bedst løses ved anvendelse af de almindelige til rådighed stående midler: oplysning, oplysning og atter oplysning, det vil sige gennem loven om markedsføring bl. a. og ikke ved et særligt forbud mod alkoholreklame.

Forslagsstillerne ved også, at forbuden frugt smager bedst, og at man ikke løser et problem ved at stikke hovedet i busken og tro, den helige grav er velforvaret.

Må jeg i den forbindelse sige, jeg har talt med ministre i lande, f. eks. i Norge, hvor man har forbud mod reklamer. Ministrene tror ikke på det, men opinionen, om man så må sige, mente, at man burde have det. Man vedtog det i parlamentet, men ministre og de fagfolk, der har med de ting at gøre, troede i hvert fald ikke på det. Jeg finder som nævnt, at dette er at stikke hovedet i busken, det er ingen løsning. Oplysning er løsningen.

Jeg kan i og for sig beklage, at vi efter en omfattende alkoholdebat, hvor alle ordførerne

[Indenrigsministeren.]

afviste forbud mod alkoholreklame, igen skal bruge tid på det her i folketinget.

Jimmy Stahr (S):

Jeg tilslutter mig ordførerne fra den store debat den 17. marts, der var inde på, at alkoholproblemet i de fleste tilfælde kun er den del af isbjerget, der rager op over havoverfladen, og at det er andre problemer, der ligger bagved.

Jeg har sympati for fru Inge Kroghs kamp mod alkoholisbruget. Jeg tror bare – for nu at blive i kampsproget – at spydspidsen skal rettes i en anden retning, nemlig mod de egentlige problemer som stress, nedslidthed, arbejdsløshed, boligproblemer osv.

Der banker ikke i mit bryst noget særlig varmt hjerte for kommerciel reklame, tværtimod; jeg mener, at reklamen er en medvirkende årsag til det ræs, vi i øjeblikket kører i det såkaldte forbrugersamfund. Men jeg vil finde det noget bagvendt at tage en ganske lille del af reklamen ud og forbyde den. I virkeligheden er det spørgsmålet, om ikke den stadige strøm af pågående reklamering om at købe ny biler, købe nyt fjernsyn og nyt hus, større hus, ny fryser osv. virker endnu mere stimulerende på alkoholforbruget for dem, der ikke føler, at de kan slå til.

Når dette er sagt, så vil jeg selvfølgelig understrege stærkt, at vi ikke finder nogen særlig grund til, at reklamer for stærke drikke ikke skal underlægges restriktioner. Men som indenrigsministeren også bekræftede i dag, er der noget i gang mellem brancheforeningerne, ministerium og forbrugerombudsmand, og så kan vi nok regne med, at reklamerne for de stærke drikke ikke vokser ind i himmelen eller for dybt ind i ubefæstede sjæle.

Socialdemokratiet må altså afvise forslaget til folketingsbeslutning, men må samtidig bede om, at man endnu kraftigere fra ministerium, amt og kommuner sætter ind på oplysningen om alkohol. Det vil være reklame på en positiv måde.

Voigt (FP):

Denne frihedskrænkende erhvervs- og forbrugerfjendske forslag har nu to gange været til forhandling. Jeg skal henvise til, hvad jeg sagde om forslaget disse to gange. Det står at læse i Folketingets Forhandlinger 1974–75, 2.

samling, sp. 3711, 3712, 3713, 3723–24 samt i Folketingets Forhandlinger 1975–76, forhandlingerne fra den 16. januar 1976, sp. 4137 og 4138.

Med disse bemærkninger skal jeg atter en gang anbefale dette forslag til forkastelse og blot føje til, at skulle det mod min forventning ikke gå sådan, at beslutningsforslaget bliver vedtaget, så er det indenrigsministeren, der skal udarbejde lovforslag, og så vil jeg da sige: ha, ha, det kunne han have rigtig godt af.

Holmberg (V):

Da mit partis ordfører, fru Mette Madsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes og på mit partis vegne komme med nogle bemærkninger. Jeg kunne for så vidt godt nøjes med at henvise til, hvad der blev sagt ved de foregående behandlinger om samme sag.

Vi er naturligvis enige med fru Inge Krogh i, at vi har et alkoholproblem i Danmark, for det har vi, som de i øvrigt har det i så mange andre lande, men vi kan ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning om forbud mod reklamering for stærke drikke. Vi tror ikke på forbud, og at det også ville blive overtrådt på utallige måder er ganske sikkert.

Jeg vil i øvrigt godt gentage, hvad fru Mette Madsen sagde sidste gang, at vi er villige til at deltage i en almindelig debat i øvrigt om alkoholproblemerne.

Det kan måske undre lidt, at kristeligt folkeparti år efter år fremsætter det samme forslag. De ved godt, det ikke bliver vedtaget. Vi afviste det sidste gang, det gør vi også denne gang.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal ligesom de tidligere ordførere henvise til, at forslaget har været behandlet gentagne gange. Jeg skal derfor ikke trætte det i forvejen stærkt optagne ting med at gentage de bemærkninger, der fra vor side er fremsat ved tidligere lejligheder, men blot henvise hertil.

Jeg kan i øvrigt henvise til de principielle betragtninger, som fru Karen Thurøe Hansen fremkom med ved den alkoholdebat, der nylig har været afholdt her i tinget.

Jeg skal blot konkludere, at vi finder det hyklerisk at forbyde reklame for en vare, det i øvrigt er lovligt at sælge. Forslaget forekommer mig at være udtryk for en barnepigementalitet, som vi finder er en undergravelse af

[Annelise Gottfredsen.]

menneskets selvstændighed og dets forståelse af ansvar for egne forhold.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Melchior (CD):

Mit parti afviste ikke dette forslag sidste gang, det var fremme, da vi ikke havde lejlighed til at tage ordet under debatten. Ellers kunne jeg have undgået at tage ordet her. Jeg skal ikke bruge 5-6-7 spalter, som jeg forstår hr. Voigt har brugt sidste gang, for at begrundede mit partis afvisning af denne idé.

Fru Annelise Gottfredsen brugte just udtrykket »barnepigeagtigt«. Jeg synes også, at folketinget for tiden behandler en række sekundære eller tertiære forslag, som indeholder den samme barnepigeagtige tendens over for borgerne i dette land, hvis oplysningsstandard dog ellers er relativt antagelig.

Man bliver næsten nødt til, når man afviser dette forslag, som alle andre tidligere i debatterne har gjort, at udtale, hvad alle godt ved i forvejen, at man godt ved, at der er et alkoholproblem. Jeg vil gøre det på den måde, at jeg vil pege på, at det ikke er af denne dato, det er ikke af i år og ikke af dette århundrede. I sine »Moralske Tanker«, som udkom for 230-240 år siden, har Holberg et lille afsnit om lovprisning af kaffen, hvor han fortæller, hvilken velsignelse den nymodens kaffedrikning var blevet for samfundet; nu blev der drukket så meget kaffe, når man var på visit, at man slap for på sene eftermiddage i København at se fruentimmerne dalre omkring, fordi de havde drukket for meget spiritus, når de var på visit hos hinanden. Det tyder på, at man altså allerede, da Holberg var ung, har haft et alkoholproblem i det dengang noget mindre København.

Jeg tror ikke, man opnår en løsning af de problemer, som man gerne vil pege på, ved gang efter gang at mobilisere alle andre kræfter og partier til afvisning af et sådant forslag. Det virker omtrent lige så bagvendt som demonstrationerne uden for Berlingske Tidende - uden sammenligning i øvrigt. Man demonstrerer for at opnå et eller andet resultat, men opnår nøjagtig det modsatte. Man kunne forvente, at kristeligt folkeparti ville være så klogt ikke at blive ved at mobilisere modstanderne af det, man gerne vil fremme, sådan som det gøres her.

Jeg tror, indenrigsministeren selv nævnte

markedsføringsloven, og jeg vil gerne henvise til, at markedsføringslovens generalklausul for mig at se er rigeligt dækkende med hensyn til, hvad der er anstændig markedsføring, således at en reklamering for spiritus, som måtte gå ud over det, som samfundet kan tolerere, vil kunne rammes i henhold til denne markedsføringslov. Så behøves der virkelig ikke flere restriktioner.

Jeg vil gerne slutte med at råde kristeligt folkeparti og især fru Inge Krogh til at lægge dette forslag i sprit og lade det forblive dér, og så benytte tiden til at fremsætte og fremme nogle mere ædruelige forslag.

Tove Jørgensen (DKP):

DKP kan heller ikke medvirke til det foreliggende forslag. Jeg mener, ligesom en lang række andre ordførere har fremhævet, at det ikke løser de problemer, som det foregiver at løse. Det ser ikke på årsagerne til alkoholmisbruget, men kun på det, der umiddelbart falder i øjnene, nemlig reklamen.

Det, der er brug for, er en helt anden pædagogisk oplysende og behandlende virksomhed, og først og fremmest må man se på de sociale forhold, der ligger bag alkoholmisbruget. Det var jo det, som den sidste alkoholdebat meget tydeligt gav udtryk for. Når det drejer sig om at løse alkoholmisbruget og en lang række andre misbrug, ligger løsningen i en ændring af de sociale forhold, der forårsager disse misbrug.

Hvad er det da, reklamerne sælger? Det er jo ikke andet end nogle sociale relationer, f. eks. mellem generationerne, som vi har set på nogle af de reklamer, der har været i aviserne. Det er spørgsmålet om social tryghed, det er spørgsmålet om at komme hinanden ved. Det er nogle problemer, der ikke løses bare ved at forbyde reklamerne med det indhold. Det drejer sig om at ændre de vilkår, der skaber ensomheden og skaber isolationen i samfundet.

Der er i øvrigt en lang række andre reklamer, man lige så vel kunne kigge på. Hvad med alle reklamerne for slankepiller osv., der lover alle en skøn skikkelse, hvis bare de spiser så og så mange slankepiller? Og hvad med alle de reklamer, vores børn får i deres morgenmad, så de vælger deres morgenmad og plager om at få ditten og datten, fordi der er det og det billede i, i stedet for at kigge på hvad det egentlig er de får at spise?

[Tove Jørgensen.]

Det er den slags ting, man hellere skulle tage op. Så kunne vi tage en generel diskussion om hele reklameproblematikken og reklamevirksomheden. Det vil vi godt medvirke til. Det er måske snarere den, man skal se på; hvad det er man forsøger at sælge folk, og så giver dem noget helt andet.

Grethe Philip (RV):

Det fremgik af mit indlæg under alkoholdebatten, at vi anser problemet med alkoholmisbrug for meget alvorligt, og vi anser det for stigende. Derfor havde jeg også på mit partis vegne en del henstillinger til indenrigsministeren i retning af, at der skulle være mere forskning på området, at man skulle gå ind og forsøge at gennemføre en holdningsændring, at der skulle være mere oplysning osv. Men det indgik også i mit indlæg dengang, at vi principielt i det radikale venstre er mod forbud, og det gælder også dette område. Vi tror ikke, forbudet vil hjælpe noget, og jeg synes, at vi fra de mennesker, der senere har udtalt sig om spørgsmålet, og som særlig arbejder med disse problemer, er blevet støttet i de tanker, vi har om, at et forbud ikke vil hjælpe noget. Det er ikke dér, man skal sætte ind, det er på andre områder.

Jeg anser forslaget for misforstået og faktisk i nogen grad naivt, og vi vil tage afstand fra det.

Alfred Hansen (DR):

Jeg er helt enig i de synspunkter, som hr. Jimmy Stahr fremførte i sin kommentar til forslaget, og er helt enig i de samfundsbetragtninger, som hr. Jimmy Stahr fremførte. De svarer i nogen grad til den tale, som jeg holdt i forbindelse med alkoholdebatten den 17. marts, og jeg vil gerne henvise til de forslag, som jeg ved den lejlighed bragte på bane.

Jeg hæfter mig særligt ved bemærkningerne, hvor man slår til lyd for en effektiv information om alkoholens skadelige virkninger, og vil henvise til, at det netop er på dette område, man bør sætte ind. Jeg vil nævne mulighederne for på etiketterne at give en specifikation af indholdet af giftstoffer. Det gælder i og for sig ikke bare for alkohol, det kunne man passende også gøre med hensyn til tobak.

Det er jo ikke sådan, at bryggeridirektører og de folk, der arbejder i bryggerier, er de rene

banditter. Fejlen ligger jo hos menneskene, som ikke forstår at bruge det nydelsesmiddel, som alkohol engang var tænkt at skulle være: fejlen er, at man nu misbruger disse nydelsesmidler. Jeg kunne da godt have lyst til ved denne lejlighed at opfordre bryggeridirektører og bryggerivirksomheder i det hele taget til at være lidt mere fantasifulde i deres annoncering, for jeg tror heller ikke, at disse mennesker er interesseret i, at et overforbrug af deres varer fortsat skal florere, som vi desværre må konstatere at det gør. Forslagene skal gå på, at man på etiketterne f. eks. kom med små sætninger om, at spiritus og bil, spiritus og benzin ikke hører sammen, eller en opfordring om på etiketterne at skrive: drik højst 2 genstande, hvis du skal køre bil, eller noget i den retning. Jeg synes, det ville være dejligt, hvis det kunne blive ligesom en folkeopgave, at vi alle sammen gik rundt og fortalte hinanden, hvor farligt det var. Jeg tror, det både ville være mere effektivt og mere liberalt end det, dette lovforslag giver udtryk for.

Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, om lovforslaget også skal omfatte annoncer fra tyske supermarkeder, der annoncerer i danske dagblade, som bliver trykt syd for grænsen, for som bekendt annonceres der stærkt for at trække danskere syd for grænsen for at foretage deres indkøb dér.

Endelig vil vi bede om en definition på stærke drikke, for det er et ret udflydende begreb. Er f. eks. også almindelig godt dansk øl omfattet af det forbud, der her tænkes på?

Retsforbundet kan ikke medvirke til fremme af lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg kan lige trøste indenrigsministeren med, at vi vil stille forslag om forbud mod salg til unge under 18 år under behandlingen af forslaget til lov om ændring af lov om hotel- og restaurationsvirksomhed.

Så kan jeg oplyse indenrigsministeren om, at det i retsudvalget, da vi sidste gang havde dette forslag til behandling, blev oplyst af ministeren for skatter og afgifter, at en vedtagelse af de to lovforslag ville betyde et provenutab for staten. Skatteministeren mente med andre ord, at det ville bevirke en nedgang i salget.

Jeg er ganske enig i, at dette forslag ikke løser hele problemet, selvfølgelig ikke, det

[Inge Krogh.]

er det øverste af et isbjerg. Men det gælder bare om at få gjort noget, og jeg tror, det kan betyde noget. Det, at vi har haft det fremme, har i hvert fald bl. a. haft den virkning, at indenrigsministeren vil forsøge at få nogle aftaler i stand med bryggervirksomheder og vinfirmaer.

Jeg kan nævne, at formanden for bryggerierne på et tidspunkt sagde, at der i deres reklamer ikke forekom folk, der var under 25 år, og jeg kan forstå, at ministeren nu også vil forsøge at få det igennem. Men prøv engang at gå ind på Hovedbanegården; jeg var der i går og så et par reklamer for en gin, som der skal særdeles megen fantasi til at tænke sig forestiller mennesker på over 25 år.

Det er, som om alkohol betragtes som noget ganske specielt. Vi har lovgivning imod luftforurening og forurening af vand, og vi har en levedsmiddellovgivning, der skal forhindre, at vi får giftstoffer o. lign. i os, ligesom vi kæmper for at forebygge sygdomme og for at gøre legemstilstanden bedre, alt det ved indenrigsministeren vist særdeles godt, men alligevel er det sådan, at man tillader reklame for et flydende nydelsesmiddel, som er en gift, og derved går man altså imod de øvrige bestræbelser.

Jeg ville ønske, at man så lidt mere realistisk på disse reklamer. Nu talte indenrigsministeren også om, at man ikke burde reklamere med, at spiritus fjerner hængninger. Jeg kan nævne et enkelt eksempel herpå, nemlig en reklame for en bitter, der for tiden står i forskellige blade: jeg spiller kun førsteviolini i orkestret, derfor drikker jeg bitter. Der er også andre reklamer for en bitter: »små problemer bliver store, hvis du ikke har en sådan bitter«. »Bitteren er god, når maden ligger tungt, og når dagen har været en med for lidt tid til for meget arbejde«. Det må igen være dette, at spiritus lammrer centralnervesystemet, altså at det er giftvirkningen, men fremhæver. Om en øl står der: »livet bliver grønnere«. Der er altså åbenbart allerede indtruffet synsforstyrrelser. En bitter pirrer tungen og lutrer sjælen. Hvad mon der egentlig menes med, at den lutrer sjælen – det er en reklame for De danske Spritfabrikker?

Holberg følte sig generet i København; ja måske kan det komme til at ske igen. Når man fremsætter et sådant lovforslag, får man altid en hel del opringninger og breve. Som eksempel kan jeg nævne en husmoder, der fortæller,

hvordan hun sætter sig med sit ugeblad og skal have sig en kop kaffe, hun har et alkoholproblem, men synes egentlig, hun er kommet godt på vej med at bekæmpe det, men så ser hun denne reklame og må straks smide sit ugeblad og skynde sig ned og købe nogle genstande.

I anledning af spørgsmålet fra retsforbundets ordfører om rumprocenter for stærke drikke må jeg nøjes med at henvise til lovforslaget om hotel- og restaurationsvirksomhed, dér er det meget nøje defineret, hvad stærke drikke er. Det gælder også godt dansk øl, som der blev fremhævet – men ikke nisseøl og husholdningsøl.

Vi mener selvfølgelig, at også reklamer i tyske blade, der er beregnet på at sendes til danske forbrugere, skal være omfattet af forbuddet. Vi mener, at det eneste, der skulle undtages, var egentlige fagskrifter, og hvis der indføres tidsskrifter fra andre lande, hvori der er reklamer, kan man selvfølgelig ikke forhindre dette. Der må gælde det samme som for medicin: der må ikke være reklamer, men de findes i faglige tidsskrifter.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Meget kort. Jeg tror, der kom en fortalelse, da hr. Alfred Hansen først sagde, at man skulle have annoncer, der lød: spiritus og bilkørsel hører ikke sammen, og derefter sagde, at der også kunne være en annonce, der lød: højst to bajere. Jeg tror, man ville være ked af at få en sådan form for annoncering.

Jeg vil i øvrigt sige, at alle de eksempler, fru Inge Krogh nævnte, bl. a. var baggrunden for det, jeg sagde, men det bliver nok svært at stramme annoncerne med hensyn til udenlandske blade.

I øvrigt bare denne bemærkning: Jeg er altid tilgængelig for det, man kalder sund fornuft, men ikke urealistiske forslag, og jeg er egentlig ked af, at kristeligt folkeparti i denne sag kun ønsker forbudsvejen, kun restriktioner. Det er ikke den vej, jeg mener vi skal gå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør

[Formanden.]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteåret 1978.

(Lovforslag nr. L 157. Fremsat 13/4 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tove Frederiksen (S):

Vurderingen af fast ejendom finder sted hvert fjerde år, og den vurdering, der står lige for, benævnes den 16. alm. vurdering. Grundlaget fastsættes på baggrund af de faktiske salgspri- ser for fast ejendom umiddelbart forud for vurderingen.

For amtskommunernes vedkommende er beskattningen af grundværdien hidtil fastsat til 20 promille af den seneste vurdering. Hvis de 20 promille bibeholdes, efter den 16. alm. vurdering er trådt i kraft, vil det betyde, at både lejere og ejere af fast ejendom kommer til at betale mere i grundskatter: ejerne direkte og lejerne indirekte gennem huslejestigninger.

For at dæmpe disse udgifter, for at styrke indkomst- og prisstigningspolitikken og for at være i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået mellem en række partier, foreslår den socialdemokratiske gruppe med indenrigsministeren, at grundskylden til amtskommunerne fastsættes til 13 promille.

Endvidere foreslås det for at dæmpe det provenu af grundskylden, der i den givne situation ville svare til en stigning på 30 pct., at en del af provenuet afregnes til statskassen, nemlig et beløb svarende til 2 promille af de afgiftspligtige grundværdier for landbrugsejendomme, bortset fra det der svarer til almindelige parcelhuse, nemlig stuehuse og haver.

Der vil til statskassen indgå et anslået beløb på 65 mill. kr. Dette beløb agtes anvendt til fremme af erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for landbruget, og bestemmelser herom fastsættes senere ved lov.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Tang Sørensen (FP):

Vi har i fremskridtspartiet meget, meget stor forståelse for, at man skal lette erhvervslivets

omkostninger. Men som vi tidligere har påpeget, skal det ikke ske gennem ensidige lettelser.

Vi ser dette lovforslag fra indenrigsministeren som en meget naturlig udvikling, dette, at man nu ønsker at nedsætte den amtskommunale grundskyld fra 20 promille til 13 promille. Det er klart, at når vi nu får en ny 16. alm. vurdering, hvor man opskruer grundværdierne med 100 pct., bliver man også nødt til at nedsætte de amtskommunale grundskatter væsentligt. Vi havde dog helst set, at man havde nedsat dem så meget, at provenuet havde indbragt det samme, som det indbringer i dag, nemlig 1,5 mia kr.

En af årsagerne til, at det er nødvendigt at nedsætte den amtskommunale grundskyld, er, at f. eks. landbruget i dag kæmper med et alvorligt omkostningsniveau, som er ganske uacceptabelt. Vi finder, det er på tide, at man forsøger at lette landbrugets problemer. Det, man foreslår her, er én af måderne at gøre det på, og vi vil se positivt på den foreslåede ændring.

Aksel Pedersen (V):

Det lovforslag, der nu er til behandling, er et led i augustforliget eller måske snarere i det forlig, der var under udarbejdelse den nat i januar, da statsministeren besluttede at udskrive valg og at give venstre skylden for det. Det er senere tiltrådt af de partier, der deltog i augustforliget, inklusive de konservative, men som sagt ikke af venstre, der har måttet tage afstand fra en stor del af indholdet i forliget af 28. februar.

13 promille grundskyld, som forslaget indeholder, kan jo forekomme som en kraftig nedsættelse af de nuværende 20 promille. Når vi fra venstres side ikke kan gå ind for denne sats, hænger det sammen med, at vurderingsstigningerne forventes at blive meget forskellige fra amtskommune og til amtskommune. Der kan godt være amter, hvor den foreslåede promille er rimelig, ja, måske endda enkelte amter, hvor den kan betyde en nedsættelse af grundskylden. Men i de fleste amter vil der blive endda særdeles store stigninger. Jeg kan nævne, at jeg kender et enkelt sted, hvor en prøvevurdering har sat en ejendom op med 300 pct. Der vil blive tale om endda en ret så voldsom stigning af grundskylden i forhold til den oprindelige. De kraftige ejendomsstigninger, der kan komme, vil altså bevirke en meget stor uretfærdighed.

Dertil kommer så – og det er måske det